

Preek

gehouden te Gouda op 22 april 2006

door ds. C.J. Meeuse

We willen deze middag met u spreken uit het Woord van God, zoals u dat lezen kunt in Job 19: 25-27. We lezen daar het Woord van God:

Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen; Denwelken ik voor mij aanschouwen zal, en mijn ogen zien zullen, en niet een vreemde; mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot.

Een vast vertrouwen in de Levensvorst:

1. Een troostrijke wetenschap (geloof)
2. Een bemoedigende verwachting (hoop)
3. Een brandend verlangen (liefde)

Deze woorden zijn gesproken door Gods knecht Job. U weet dat Job veel verdrietige dingen heeft meegemaakt. We zullen alles ervan niet vertellen. Maar hij is zijn kinderen kwijt geraakt. En zijn vrouw heeft tegen hem gesproken: *Zegen God en sterf*. Eigenlijk is hij dus ook zijn vrouw kwijtgeraakt. Zij helpt hem niet.

En zijn vrienden? Drie vrienden zijn er gekomen. Elifas, Bildad en Zofar. Zeven dagen hebben de drie vrienden bij hem gezeten en ze hebben niets gezegd. Ze hebben gezwegen, zeven dagen lang. Dat was goed. En daarna zijn ze gaan spreken. Dat was niet goed. Ze spraken gemene dingen tegen Job. Ze belasterden hem. Toen is Job zijn drie vrienden ook kwijt geraakt. Maar Job is God niet kwijt geraakt. Dat wilde de duivel wel! Maar God niet. God laat Zijn kinderen nooit vallen. Hij blijft voor hen zorgen. Wat kun je dat duidelijk zien in het leven van Job! En heel bijzonder in de woorden van deze tekst. Als Job, middenin al zijn verdriet, gaat spreken: *Ik weet: mijn Verlosser leeft*. Wat is dat een wondere wetenschap. Dat is *geloof*! De kennis van het geloof is een vaste wetenschap. Dat is onze eerste gedachte.

In de tweede plaats mag hij gaan spreken van een bemoedigende verwachting. Hij heeft *hoop* gekregen. God heeft het hem gegeven. Hij zegt wel: *En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben*. Hij denkt aan de wormen in het graf. Maar hij is niet moedeloos. Hij zegt: *dan zal ik uit mijn vlees God aanschouwen*. Hij heeft moed!

En dan in de derde plaats: hij verlangt ernaar. "Mijn ogen zullen Hem zien én ik mag Hem kennen, Hij is geen vreemde voor mij". Het is het verlangen van de *liefde*.

1. Een troostrijke wetenschap

Job zit op de puinhoop van zijn leven. Hij heeft van al zijn rijkdommen niets meer over. Van kinderen is hij beroofd. Zijn vrouw is weg. En toch is hij niet alles kwijt. Hij heeft een vaste wetenschap gekregen. *Ik weet*, zegt hij. Die wetenschap is een gave van God.

Heel veel mensen kennen God niet en hebben deze wetenschap niet. Die kennen hun zonden niet. Die hebben nooit schuld beleden voor God. Die kennen Christus

niet. Dan ben je echt arm! Als je zo op de puinhopen van je leven komt, dan heb je niets over.

Job heeft God nog over en hij spreekt van zijn Verlosser, de Heere Jezus. "Ik weet dat mijn Verlosser niet dood is, maar leeft." Dat kon al in het Oude Testament. Daar hebben Gods kinderen al iets gezien van de komende Verlosser. Ze hebben er iets van gezien met de ogen van het geloof. En dan ervaar je dezelfde kracht. Job kent de kracht van het geloof, de kracht van deze vaste wetenschap: *Ik weet: mijn Verlosser leeft.*

Wat een wonder als je zo de Heere Jezus al nodig gekregen hebt. Als je Hem nodig gekregen hebt als Verlosser. Hebt u Hem al zo nodig gekregen?

In de Bijbel gaat het over een lossier. Een verlossier is eigenlijk iemand die in de plaats van een ander gaat staan. Soms wordt het woord 'borg' gebruikt. Maar wij weten uit de boeken van Mozes dat ook gesproken wordt over een 'lossier'. Een lossier was nodig om voor iemand in de plaats te gaan staan en voor hem te doen wat die man zelf niet kon doen.

Dat kon gebeuren als je heel erg arm geworden was en geen geld meer had. Als je alleen maar schuld had, dan kon een lossier voor jou in de plaats betalen. Dan was hij jouw lossier. Het kon zelfs gebeuren dat iemand een lossier nodig had of kreeg omdat hij geen kinderen had, gestorven was zonder kinderen. Dan moest een ander voor hem in de plaats voor nageslacht zorgen. Het kon gebeuren dat iemand gedood was, vermoord was, dan moest de lossier zorgen dat de moordenaar gedood werd. Dat was allemaal werk voor een lossier.

Nu heet de Heere Jezus ook Lossier, Verlossier. Hij doet dat werk voor Zijn kinderen die het niet kunnen doen. Wat wonderlijk als Hij mensen die alles verloren zijn, alles terug wil geven. Als je arm geworden bent door je zonden en alleen maar schuld bij God hebt en niets om te betalen, dan kan Hij alles geven.

Wij zijn in het paradijs God verloren. We zijn uit het paradijs verdreven door God. En wij kunnen het niet verdienen om het terug te krijgen. Christus kwam om het te verdienen door Zijn bitter lijden en sterven op Golgotha. Hij heeft het verdiend.

Wij zijn allemaal onvruchtbaar geworden voor God. Wij hebben geen goede werken voor God. Het is allemaal zonde en schuld. Maar Christus kwam om te betalen met Zijn bloed, om te lijden en te sterven als Borg en Lossier. En wie onvruchtbaar zijn, die kan Hij vruchtbaar maken. Hij kan door Zijn verdienste ons leven geven, met vrucht voor God. Dan plant Hij een onvruchtbare tak in de wijnstok. Hij is de Wijnstok. En een onvruchtbare tak wordt in de Wijnstok geplant, zodat hij één plant wordt met Hem, staat er in de Bijbel. Dan zal de onvruchtbare tak vruchten voortbrengen door Hem.

Christus is een Lossier, een Verlossier, ook van die doodslager, de duivel. Hij kan verlossen uit Zijn macht. Christus is sterker dan de duivel. En als je gebonden bent in banden van de dood, met angsten van de hel en je vindt benauwdheid en droefenis, dan kan Hij je helpen. O, wat een machtige Verlossier is de Heere Jezus. De Vader heeft Hem gegeven om Verlossier te zijn.

En Job weet het: *Ik weet: mijn Verlossier leeft. en Hij zal de laatste over het stof opstaan;* Job denkt aan de opstanding uit de dood. Hij weet dat hij sterven moet. Alle mensen, ook wij allemaal, moeten sterven. Maar als de Heere Jezus voor ons in de plaats gestorven is, als we een kind van God geworden zijn, dan is sterven niet erg, dan is sterven een doorgaan naar het eeuwige leven, om dan eeuwig bij de Heere te zijn.

Job heeft dit gekregen; hij kent de troost van deze heilige wetenschap: *Ik weet: mijn Verlossier leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan.* Hij bedoelt:

"mijn lichaam, als het in het graf gelegd is, zal weer opstaan uit het graf. Wat een troost kan de Heere aan Zijn kinderen geven!

2. Een bemoedigende verwachting

Job zegt: *En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen.*

Veel mensen gaan niet graag naar een begrafenis of naar een kerkhof, want daar vind je de dood. Daar zijn allemaal graven en dan denk je aan de dood en ook aan je eigen dood. Denkt u er wel eens aan? Wij moeten daar wel aan denken. En wij moeten wél naar een begrafenis gaan. In de Bijbel staat geschreven: *Het is beter te gaan in het klaaghuis, dan te gaan in het huis des maaltijds; want in het klaaghuis is het einde aller mensen, en de levende legt het in zijn hart.* God zegt dus: "Je kunt beter naar een begrafenis, dan naar een bruiloft gaan." Natuurlijk is een bruiloft goed en mooi, daar mag je ook zijn, de Heere Jezus ging ook naar een bruiloft, maar je leert méér op een begrafenis. Als je luistert naar het Woord van God. Als het als zaad gestrooid wordt in harten van mensen, zal God het zegenen. Daarom is het beter om te gaan in het klaaghuis.

Job denkt wél aan zijn dood. Hij verdringt die gedachten niet. Hij denkt er aan en hij spreekt ervan. Hij denkt er zelfs aan dat zijn lichaam in het graf gelegd wordt. En wat gebeurt daar? Veel mensen willen daar niet aan denken. Job wel. Hij zegt: "Daar verteert mijn lichaam. Daar is het voedsel voor de wormen." Vindt hij dat heel erg? Nee, hij vindt dat niet heel erg. Waarom niet? Hij weet dat zijn lichaam vol van de zonde en van de dood is Hij haat de zonde en hij zit er zo vol van!

Al Gods kinderen leren daar iets van. In dit lichaam doen we zoveel zonden en als je de zonden haat en van de zonde verlost wil worden, dan denk je aan de dag van je dood. En als je lichaam dan in het graf vergaat, dan mag daar iets tegenover staan. Dan mag je ook weten: "Het gaat toch goed! Straks krijg ik mijn lichaam terug, zonder zonde!" Straks, als de Heere Jezus komt op de wolken van de hemel, krijgen al Gods kinderen hun lichaam terug. Dan worden de graven geopend en dan staan Gods kinderen op.

Job verlangt ernaar. Daarover straks iets meer. Maar hier staat al: "Zodra ik gestorven ben en mijn lichaam in het graf gelegd wordt, is mijn ziel bij de Heere, dan mag ik naar de hemel. En dan zal ik God aanschouwen."

Wij verlangen er allemaal naar om de mensen die we liefhebben te zien. Liefde geeft een sterk verlangen. Job kent een sterk verlangen. Dat is zijn hoop. Zijn hoop is: straks, dan wordt het verlangen van mijn liefde vervuld. Je merkt wel dat zijn hoop alles te maken heeft met zijn liefde. Hij heeft verwachting dat hij straks krijgt van God wat hij zo nodig heeft. En dat is: God aanschouwen. De liefde wil de geliefde zien.

Als je getrouwd bent en je hebt je man lief, dan zie je hem graag. Dan is het fijn als hij thuis komt en je bij elkaar bent. In een gezin vind je het fijn als de kinderen thuis zijn. Als man wil je je vrouw zien, als vrouw wil je je man zien. Als ouders wil je je kinderen zien. Liefde verlangt ernaar. Zo verlangt Job naar Hem, Die zijn Liefste geworden is.

3. Een brandend verlangen

Job heeft een brandende liefde. Kijk maar in vers 27: *Denwelken ik voor mij aanschouwen zal, en mijn ogen zien zullen, en niet een vreemde.* Hij verlangt om God te zien. Hij weet: "Ik mag straks bij de Heere in de hemel zijn en Zijn liefde voelen en genieten." Wat een vreugde, wat een blijdschap! Dat is de vreugde van de liefde. Hij zegt dan ook: *mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot.*

In de Bijbel wordt wel vaker zo gesproken over een verlangen. Als het gaat over de wetenschap, dan denk je aan je hoofd. Als het gaat over wat wij willen, dan denk je aan je hart. Als het gaat over een verlangen, een sterk verlangen van de liefde, dan worden in de Bijbel de nieren genoemd.

David zegt in Psalm 16: *Bij nacht onderwijzen mij mijn nieren*. Wat bedoelt hij? In de nacht leer ik mijn verlangens kennen, mijn diepe verlangens van de liefde. U ook of niet? Als het donker is, als u naar bed gaat om te slapen, ligt u soms wakker, dan denkt u en dan voelt u, dan worden je begeerten soms wakker. Door de zonde zijn er veel slechte begeerten, kwade begeerten, die in ons lichaam zijn. Gods kinderen hebben veel verdriet van zondige begeerten. U ook? Dan krijg je ook onderwijs van je nieren. Dan onderwijzen mij mijn nieren. Maar weet u wat nu zo'n groot wonder is? Als er diep in je ziel een verlangen is van de liefde, die God gegeven heeft in je hart. Daar kun je ook licht over krijgen. God kan het openbaren. Hij kan het je tonen, dat er in je ziel, in je nieren een verlangen is van de liefde naar God, om Gods wil te doen, om te leven tot eer van Zijn Naam. Als je een nieuw hart gekregen hebt, ken je dat verlangen van de liefde. Dan mag je met David weleens zeggen:

Maar wat klaag ik Heer' der heren?

Mijn begeren

Is voor U, in al mijn leed,

Met mijn zuchten en mijn zorgen,

Niet verborgen,

Daar Gij alles ziet en weet.

God weet wat wij begeren, wat wij verlangen. Bij Job is het door genade een goed verlangen. *Mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot*.

Lieve vrienden, leg uw leven eens naast Job. Job was bijna alles kwijt. Niet alles! Hij was God niet kwijt! De Heere was zijn God. Hij was Christus niet kwijt. Christus bleef voor hem zorgen en hem zegenen. O wat een wetenschap: *Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan*. "Ik zal ook opstaan, net als Hij, met een verheerlijkt lichaam op de jongste dag. Laat dit lichaam der zonde en des doods dan maar begraven worden. Op de jongste dag komt de opstanding met een verheerlijkt lichaam, zonder zonde. Dan is er geen zonde meer."

O, wat een heerlijk verlangen van de liefde! God werkt het verlangen en de begeerte, maar Hij zal ze ook vervullen.

Amen.